

Arrest

nr. 175 328 van 26 september 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en
Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, en X en X, die allen verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 25 maart 2015 hebben ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 maart 2015 tot afgifte van inreisverboden.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen verklaren van Servische nationaliteit te zijn.

Op 10 maart 2015, met kennisgeving diezelfde dag, wordt door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris aan elk van de verzoekende partijen een inreisverbod van 3 jaar opgelegd. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De motieven van de eerste bestreden beslissing luiden als volgt:

“(…)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 10.03.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd

Betrokkene heeft bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 08/07/2011 en 27/09/2013. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Zijn aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis werd onontvankelijk verklaard op 19/09/2013 (betekend 27/09/2013). Ook de asielaanvraag van 24/07/2009 werd op 26/05/2011 definitief door de RVV verworpen. Een schending van artikel 3 van het EVRM werd niet aannemelijk gemaakt. Hoewel er geen gunstig gevolg aan werd gegeven, heeft hij niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Betrokkene verklaart familieleden te hebben in België (vrouw H.E. (...) + kinderen H.V. (...), H.E. (...) & H.A. (...)). Er dient er opgemerkt te worden dat artikel 8 van het EVRM hier niet van toepassing is aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gelet op al deze elementen en op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, is een inreisverbod van drie jaar proportioneel in het belang van de immigratiecontrole.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

☐ voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan en/of

X een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

Betrokkene heeft bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 08/07/2011 en 27/09/2013. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Zijn aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis werd onontvankelijk verklaard op 19/09/2013 (betekend 27/09/2013). Ook de asielaanvraag van 24/07/2009 werd op 26/05/2011 definitief door de RVV verworpen. Een schending van artikel 3 van het EVRM werd niet aannemelijk gemaakt. Hoewel er geen gunstig gevolg aan werd gegeven, heeft hij niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Betrokkene verklaart familieleden te hebben in België (vrouw H.E. (...) + kinderen H.V. (...), H.E. (...) & H.A. (...)). Er dient er opgemerkt te worden dat artikel 8 van het EVRM hier niet van toepassing is aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gelet op al deze elementen en op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, is een inreisverbod van drie jaar proportioneel in het belang van de immigratiecontrole."

De motieven van de tweede bestreden beslissing luiden als volgt:

"(...)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 10.03.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermeide artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd

Betrokkene heeft bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 08/07/2011 en 27/09/2013. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Haar aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis werd onontvankelijk verklaard op 19/09/2013 (betekend 27/09/2013). Ook de asielaanvraag van 24/07/2009 werd op 26/05/2011 definitief door de RVV verworpen. Een schending van artikel 3 van het EVRM werd niet aannemelijk gemaakt. In hun regularisatieaanvraag werd ook de schending van het aangehaalde artikel 2, 3 en 16 van het Verdrag van de Rechten van het kind niet aannemelijk gemaakt. Hoewel er geen gunstig gevolg aan werd gegeven, heeft zij niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven.

Betrokkene verklaart familieleden te hebben in België (man H.R. (...) + kinderen H.V. (...), H.E. (...) & H.A. (...)). Er dient er opgemerkt te worden dat artikel 8 van het EVRM hier niet van toepassing is aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gelet op al deze elementen en op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, is een inreisverbod van drie jaar proportioneel in het belang van de immigratiecontrole.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

☐ voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan en/of

X een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

Betrokkene heeft bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 08/07/2011 en 27/09/2013. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Haar aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis werd onontvankelijk verklaard op 19/09/2013 (betekend 27/09/2013). Ook de asielaanvraag van 24/07/2009 werd op 26/05/2011 definitief door de RVV verworpen. Een schending van artikel 3 van het EVRM werd niet aannemelijk gemaakt. In hun regularisatieaanvraag werd ook de schending van het aangehaalde artikel 2, 3 en 16 van het Verdrag van de Rechten van het kind niet aannemelijk gemaakt. Hoewel er geen gunstig gevolg aan werd gegeven, heeft zij niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven.

Betrokkene verklaart familieleden te hebben in België (man H.R. (...) + kinderen H.V. (...), H.E. (...) & H.A. (...)). Er dient er opgemerkt te worden dat artikel 8 van het EVRM hier niet van toepassing is aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gelet op al deze elementen en op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, is een inreisverbod van drie jaar proportioneel in het belang van de immigratiecontrole."

De motieven van de derde bestreden beslissing luiden als volgt:

"(...)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 10.03.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermeide artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd

Betrokkene heeft bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 08/07/2011 en 27/09/2013. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Zijn aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis werd onontvankelijk verklaard op 19/09/2013 (betekend 27/09/2013). Ook de asielaanvraag van 24/07/2009 werd op 26/05/2011 definitief door de RVV verworpen. Een schending van artikel 3 van het EVRM werd niet aannemelijk gemaakt. Hoewel er geen gunstig gevolg aan werd gegeven, heeft hij niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Betrokkene verklaart familieleden te hebben in België (ouders H.R. (...) en H.E. (...) + broer H.V. (...) en zus H.A. (...)). Er dient er opgemerkt te worden dat artikel 8 van het EVRM hier niet van toepassing is aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gelet op al deze elementen en op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, is een inreisverbod van drie jaar proportioneel in het belang van de immigratiecontrole.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

☐ voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan en/of

X een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

Betrokkene heeft bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 08/07/2011 en 27/09/2013. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Zijn aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis werd onontvankelijk verklaard op 19/09/2013 (betekend 27/09/2013). Ook de asielaanvraag van 24/07/2009 werd op 26/05/2011 definitief door de RVV verworpen. Een schending van artikel 3 van

het EVRM werd niet aannemelijk gemaakt. Hoewel er geen gunstig gevolg aan werd gegeven, heeft hij niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Betrokkene verklaart familieleden te hebben in België (ouders H.R. (...) en H.E. (...) + broer H.V. (...) en zus H.A. (...)). Er dient er opgemerkt te worden dat artikel 8 van het EVRM hier niet van toepassing is aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gelet op al deze elementen en op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, is een inreisverbod van drie jaar proportioneel in het belang van de immigratiecontrole."

De motieven van de vierde bestreden beslissing luiden als volgt:

"(...)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 10.03.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermeide artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd

Betrokkene heeft bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 08/07/2011 en 27/09/2013.

Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Haar aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis werd onontvankelijk verklaard op 19/09/2013 (betekend 27/09/2013), net als de 9ter (aanvraag 07/02/2010) die ze als minderjarige met haar ouders heeft ingediend werd definitief ongegrond verklaard op 21/06/2011 (betekening 24/06/2011). Ook de asielaanvraag van 24/07/2009 werd op 26/05/2011 definitief door de RVV verworpen. Een schending van artikel 3 van het EVRM werd niet aannemelijk gemaakt. Hoewel er geen gunstig gevolg aan werd gegeven, heeft zij niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Betrokkene verklaart familieleden te hebben in België (ouders H.R. (...) en H.E. (...) + broers H.V. (...) en H.E. (...)). Er dient er opgemerkt te worden dat artikel 8 van het EVRM hier niet van toepassing is aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gelet op al deze elementen en op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, is een inreisverbod van drie jaar proportioneel in het belang van de immigratiecontrole.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

☐ voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan en/of

X een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

Betrokkene heeft bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 08/07/2011 en 27/09/2013,

Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Haar aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis werd onontvankelijk verklaard op 19/09/2013 (betekend 27/09/2013), net als de 9ter (aanvraag 07/02/2010) die ze als minderjarige met haar ouders heeft ingediend werd definitief ongegrond verklaard op 21/06/2011 (betekening 24/06/2011)). Ook de asielaanvraag van 24/07/2009 werd op 26/05/2011 definitief door de RVV verworpen. Een schending van artikel 3 van het EVRM werd niet aannemelijk gemaakt. In hun regularisatieaanvraag werd ook de schending van het aangehaalde artikel 2, 3 en 16 van het Verdrag van de Rechten van het kind niet aannemelijk gemaakt.

Hoewel er geen gunstig gevolg aan werd gegeven, heeft zij niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven.

Betrokkene verklaart familieleden te hebben in België (ouders H.R. (...) en H.E. (...) + broers H.V. (...) en H.E. (...)). Er dient er opgemerkt te worden dat artikel 8 van het EVRM hier niet van toepassing is aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gelet op al deze elementen en op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, is een inreisverbod van drie jaar proportioneel in het belang van de immigratiecontrole."

Op 27 juli 2015 wordt aan elk van de verzoekende partijen opnieuw een inreisverbod voor de duur van 3 jaar uitgereikt. De beroepen tot nietigverklaring tegen deze beslissingen werden op 15 april 2016 door de Raad verworpen bij de arresten nrs. 165 930 en 165 932.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat uit de gegevens waarover hij beschikt blijkt dat de verzoekende partijen het voorwerp uitmaken van inreisverboden voor de duur van 3 jaar daterend van 27 juli 2015, die opgelegd werden na het nemen van de in casu bestreden beslissingen en waartegen de beroepen tot nietigverklaring werden verworpen op 15 april 2016 bij de arresten met nrs. 165 930 en 165 932.

Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip *“belang”* derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven. (*Parl. St.*, Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118.)

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe daarover een standpunt in te nemen en aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting, gevraagd naar het belang bij het handhaven van hun beroep – nu blijkt dat de verzoekende partijen onder de gelding vallen van definitief geworden inreisverboden die dateren van na het opleggen van de in casu bestreden inreisverboden – stelt de raadsman van de verzoekende partijen zich te gedragen naar de wijsheid.

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt bovendien niet dat deze inreisverboden door het bevoegde bestuur zouden zijn opgeheven, opgeschort of ingetrokken. Evenmin blijkt dat de verzoekende partijen daartoe bij het bestuur een aanvraag indienden conform artikel 74/12 van de vreemdelingenwet. Overigens blijkt uit artikel 74/12 van de vreemdelingenwet dat de aanvraag tot opheffing of opschorting moet worden aangevraagd bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland, en dat de betrokken onderdaan van een derde land tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting geen enkel recht heeft op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Gelet op het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen thans onder de gelding vallen van inreisverboden van drie jaar die tot nader order niet zijn vernietigd of geschorst door de Raad en waarvan ook niet blijkt dat ze door het bevoegde bestuur zijn ingetrokken, opgeschort of opgeheven.

Gelet op het feit dat de verzoekende partijen onderworpen zijn aan inreisverboden, waardoor hen *“de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten”* gedurende een termijn van drie jaar wordt verboden, kan een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing hen niet tot voordeel strekken.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting, moet worden besloten dat de verzoekende partijen geen blijk geven van het vereiste actuele belang bij de vernietiging van de bestreden beslissingen (RvS, 18 december 2012, nr. 221.810).

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN